

підприємств, формуванню нових бізнес-моделей і розширенню доступу до глобальних ринків та ресурсів.

Література

1. Bunda O. M. Digital economy development: innovative aspect / O. M. Bunda, M. A. Vlahodatnyh // Інноватика в освіті, науці та бізнесі: виклики та можливості : матеріали міжнародної конференції (18 листопада 2025 р., м. Київ). – Київ : КНУТД, 2025. – Т. 2. – С. 5-10.
2. Заїка О. В. Цифрова трансформація та фінансова архітектоніка для стратегічного відновлення суб'єктів бізнесу: дисертація спец. 072 / наук. кер. : О. В. Мандич – Харків: Державний біотехнологічний університет, 2025. – 239 с. – URL: <https://repo.btu.kharkiv.ua/server/api/core/bitstreams/bfc1af7e-6638-44d4-acdc-49470da4b3c5/content>
3. Коваль О. В., Лишак О. М. Характеристика цифрової трансформації економіки в умовах глобальних викликів // Економіка та суспільство. 2024. № 66. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4595/4538>
4. Мних , О. Б., Мацевко , Б. В., Георгієвський, . Н. К., & Гунько , Т. О. (2024). Цифрова трансформація національної економіки: досвід Сінгапуру. Академічні візії,(27). URL:<https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/874>
5. Portocarrero-Sierra L., Morato-Farreras J., Restrepo-Morales J. A., Lopez-Cadavid D. A. Driving SME Digital Transformation in Colombia: Analyzing Key Factors and Sustainable Development Goals (SDGs) Impact // Journal of Technology Management & Innovation. 2025. Vol. 20, № 3. P. 59–71. URL: https://www.scielo.cl/scielo.php?pid=S0718-27242025000300059&script=sci_arttext

УДК 330.34:502.17(477)

Мельник М.М., здобувач освіти
Бунда О.М., науковий керівник, к.е.н., доц.
Київський національний університет
технологій та дизайну

СТРАТЕГІЧНА СИНЕРГІЯ БІОЕКОНОМІКИ ВІД СТІЙКОСТІ ДО БЕЗПЕКОВОГО ЛІДЕРСТВА

В умовах повномасштабних викликів сьогодення біоекономіка для України трансформується з теоретичної моделі сталого розвитку на критично важливий щит безпеки та фундамент повоєнного відновлення. Синергетичний

ефект цього сектору полягає у здатності одночасно вирішувати завдання енергетичної незалежності, екологічної реабілітації територій та створення високої доданої вартості в агропромисловому комплексі. Як зазначається у дослідженні ОЕСД [1], інтеграція біоорієнтованих технологій у національні стратегії безпеки дозволяє мінімізувати ризики, пов'язані з дефіцитом традиційних енергоносіїв та логістичною вразливістю. Для України особливого значення набуває розвиток розподіленої генерації біоенергії на основі залишків сільськогосподарської біомаси, що, згідно з аналітикою International Energy Agency [2], є ключовим чинником стійкості локальних енергосистем.

Пріоритетним вектором українського сьогодення виступає глибока переробка сировини та впровадження принципів циркулярної економіки, що дозволяє конвертувати аграрний потенціал у біопластики, органічні добрива та фармацевтичні компоненти. Відповідно до звітів Європейської Комісії [3], така трансформація є обов'язковою умовою інтеграції України до «Зеленого курсу» ЄС, забезпечуючи відповідність вітчизняного експорту жорстким вимогам вуглецевого коригування. Технологічна модернізація сектору на засадах цифровізації та використання відновлюваних ресурсів, підкріплена залученням інвестицій з високим ESG-рейтингом за стандартами Програми Організації Об'єднаних Націй з довкілля, створює передумови для формування нової архітектури економіки. Таким чином, стратегічна синергія біоекономічних рішень стає драйвером не лише економічного зростання, а й гарантом національної суб'єктності України у глобальному екологічному та безпековому просторі [4].

Біоекономіка в контексті України передбачає перехід до біоорієнтованої економіки, де біотехнології, стале землеробство та відновлювальні ресурси стають основою виробництва. В умовах війни це означає адаптацію до обмежених ресурсів, зменшення залежності від імпорту та підвищення ефективності [5, с. 330]. Використання біотехнологій для створення стійких сортів культур, що витримують посуху чи забруднення, може значно підвищити врожайність. Тому ключовим фактором успіху є цифрова трансформація: від моніторингу полів до оптимізації ланцюгів постачань.

Література

1. The Bioeconomy to 2050: Reshaping Global Value Chains and National Security : OECD Emerging Technologies Outlook. Paris : OECD Publishing, 2025. 156 p. URL: <https://www.oecd.org/en/publications/> (дата звернення: 10.03.2026).
2. Net Zero Roadmap: A Global Strategy to Keep the 1.5 °C Goal in Reach : report. Paris : International Energy Agency, 2025. 212 p. URL: <https://www.iea.org/reports/net-zero-roadmap> (дата звернення: 10.03.2026).
3. European Commission. Bioeconomy Strategy: Monitoring the EU Bioeconomy [Electronic resource]. Brussels : Knowledge Centre for Bioeconomy, 2025. URL: https://knowledge4policy.ec.europa.eu/bioeconomy/monitoring_en (дата звернення: 10.03.2026).

4. Global Bioeconomy Summit 2024: One Planet – Sustainable Bioeconomy Solutions for Global Challenges : Conference Report. Berlin : GBS Secretariat, 2024. 84 p. URL: <https://gbs2024.org/> (дата звернення: 10.03.2026).

5. Бунда О. М. Біоекономіка для підвищення продовольчої безпеки / О. М. Бунда, М. Мельник, В. Панченко // Інноваційна екосистема для відбудови України: інтеграція науки, освіти та бізнесу : збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (3 жовтня 2025 р., м. Київ). – Київ : КНУТД, 2025. – С. 330-331.

УДК 330.675

Перетятко Є.О., здобувач освіти
Мельник Л.С., науковий керівник, к.е.н., доц.
Київський національний університет
технологій та дизайну

БІОЕКОНОМІКА ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

У контексті посилення глобальних екологічних дестабілізацій, прогресуючої деплеції природних ресурсів та антропогенної трансформації клімату, критичної актуальності набуває верифікація та імплементація альтернативних парадигм господарського розвитку.

Однією з найбільш перспективних моделей є біоекономіка, методологічний базис якої полягає у стратегічній орієнтації на використання відновлюваної біогенної сировини для конверсії у високотехнологічну продукцію, інноваційні матеріали та енергетичні ресурси з метою мінімізації екологічного навантаження. Згідно Стратегії біоекономіки Європейського Союзу, біоекономіка охоплює виробництво відновлюваних біологічних ресурсів та їх переробку у продукти з доданою вартістю, зокрема продовольство, корми, біоматеріали та біоенергію [1, с. 3]. До основних секторів біоекономіки належать сільське господарство, лісове господарство, рибальство, харчова промисловість, біотехнології та виробництво біоенергії. [2, с. 12]. У наукових дослідженнях зазначається, що біоекономіка є міждисциплінарною системою, яка поєднує економічні, технологічні та екологічні аспекти розвитку суспільства. Розвиток біоекономіки підтримується на міжнародному та європейському рівнях. Одним із ключових документів є Стратегія біоекономіки Європейського Союзу, яка визначає основні напрями переходу до сталої економіки на основі біологічних ресурсів [2, с. 4].

Зазначимо, що важливу роль у розвитку біоекономіки відіграє Європейський зелений курс (European Green Deal), який передбачає досягнення кліматичної нейтральності та стимулювання інновацій у сфері екологічних технологій [3, с. 2].